

ROMÂNIA
TRIBUNALUL HUNEDOARA
- SECȚIA I-A CIVILĂ -

SENTINȚA CIVILĂ NR. 48/2015

DOSAR NR. 3189/97/2014

ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 12 IANUARIE 2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: - Buligan Mihaela Liliana	- Judecător
- Rista Nicoleta Eugenia	- Asistent judiciar
- Florea Ionela	- Asistent judiciar
- Resedia Diana	- Grefier

Pe rol fiind judecarea *litigiului de muncă* privind pe **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Fodor Edit**, în contradictoriu cu pârâțul **Liceul Teoretic "Teglas Gabor" Deva**, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședință publică nu se prezintă niciuna dintre părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune pentru pretențiile aferente perioadei *01.01.2011 - 30.04.2011*, invocate de instanță din oficiu, instanța o va admite, raportat la data introducerii acțiunii și având în vedere dispozițiile art. 268 alin. 1 lit. c din Codul Muncii, fiind împlinit termenul general de prescripție de trei ani.

Nemaifiind alte cereri de soluționat sau probe de administrat, instanța constată cauza în stare de judecată și o reține în pronunțare.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în conflict individual de muncă înregistrată la această instanță la data de 02.06.2014, sub nr. 3189/97/2014, **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Fodor Edit** a chemat în judecată pe pârâțul **Liceul Teoretic „Teglas Gabor”**, solicitând instanței obligarea pârâțului la calculul și plata sumelor compensatorii corespunzătoare diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008, a Legii-cadru nr. 284/2010 și a Legii nr. 285/2010, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestor acte normative, pe perioada 1 ianuarie 2011 - 12 mai 2011, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

În fapt, reclamantul a arătat, în esență, că până la data de 31.12.2009 salarizarea personalului din învățământ a fost reglementată printr-o serie de acte normative (legi și ordonanțe ale Guvernului), că salariații din învățământ au beneficiat de drepturi câștigate prin sentințe judecătorești definitive și irevocabile, că drepturile salariale ale membrilor de sindicat (personal didactic) câștigate în instanță până la data de 31.12.2010, în temeiul Legii nr. 221/2008 și al Legii nr. 330/2009, nu au fost acordate începând cu data de 01.01.2011, dată la care a intrat în vigoare Legea nr. 284/2010 și Legea nr. 285/2010 și că neplata respectivelor drepturi salariale ulterior datei de 1 ianuarie 2011 este nelegală, invocând ca temei legal al celor susținute dispozițiile art. 3 lit. c) și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 284/2010, precum și dispozițiile art. 1 alin. (1) și (5) din Legea nr. 285/2010. A mai arătat că salariul de bază pe anul 2011 nu poate fi mai mic decât cel convenit salariaților din sistemul public, în baza actelor normative constituționale, a hotărârilor judecătorești și a Decizie nr. 11/08.10.2012 pronunțată de Înalta Curte de

Casație și Justiție în luna decembrie 2009, diminuat conform dispozițiilor Legii nr. 118/2010 și majorat cu 15% potrivit Legii nr. 285/2010, că membrii de sindicat au fost privați și de drepturile convenite în perioada ianuarie – decembrie 2010, fiind pronunțate hotărâri de către Tribunalul Hunedoara prin care pârâții au fost obligați la plata diferenței dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008 și a Legii-cadru nr. 330/2009.

De asemenea, reclamantul a susținut că începând cu data de 01.01.2011 reîncadrarea personalului didactic trebuia să se facă la același nivel cu cel din octombrie 2010, că este irelevant faptul că reclamantul nu au beneficiat încă de plata efectivă a diferențelor salariale, dispusă prin sentințe, din perspectiva Legii nr. 284/2010 și a Legii nr. 285/2010, având importanță doar nivelul salariului la care aceștia erau îndreptățiți, asupra căruia instanțele de judecată au hotărât irevocabil și că Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.11/08.10.2012, a statuat că la data de 01.01.2010, reîncadrarea personalului didactic trebuia făcută conform coeficienților și salariului avut în plată în luna decembrie 2009, stabilite în conformitate cu Legea nr. 221/2008, în acest sens dispunând și instanțele de judecată. Reclamantul a mai arătat că personalul didactic și didactic auxiliar a fost privat de un drept reglementat printr-un act normativ declarat constituțional (Legea nr. 221/2008), consfințit și printr-o hotărâre judecătorească, ceea ce echivalează cu încălcarea dispozițiilor exprese ale art. 7 alin. (2) din Legea nr. 284/2010 și ale art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010.

Reclamantul a invocat practica în materie a instanțelor de judecată, Decizia nr. 877/2011 a Curții Constituționale, dispozițiile art. 20 alin. (1) din Constituția României și cele ale art. 1 al Protocolului nr.1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care consacră dreptul persoanei fizice la respectarea bunurilor sale. S-a învederat că instanțele de judecată au reținut deja faptul că în practica C.E.D.O. s-a statuat că noțiunea de „bunuri”, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, cuprinde atât „bunuri actuale”, cât și valori patrimoniale, inclusiv, în anumite situații bine stabilite, creanțe al căror titular demonstrează că acestea au o bază eficientă în dreptul intern și în virtutea cărora reclamantul poate pretinde cel puțin „o speranță legitimă” în exercitarea efectivă a dreptului său, situație în care reclamantul, beneficiari ai unor sentințe judecătorești care consfințesc creșterile salariale dispuse prin Legea nr. 221/2008, ai prevederilor art. 7 alin. (2) din Legea nr. 284/2010 și ai art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010, pot pretinde cel puțin o speranță legitimă cu privire la realizarea drepturilor lor referitoare la salarizarea în anul 2011. A mai arătat și faptul că în condițiile în care personalul didactic nu a beneficiat de plata efectivă a salariului conform Legii nr. 221/2008, conform celor dispuse de instanța de judecată, ar fi trebuit să primească în anul 2011 cel puțin sumele compensatorii corespunzătoare diferențelor dintre salariul plătit și cel rezultat din punerea în executare a sentinței judecătorești și aplicarea Legii nr. 221/2008, conform art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010.

În drept, reclamantul a invocat dispozițiile art. 1 alin. (5), art. 20 alin. (1) din Constituția României, art. 194 Cod procedură civilă, art. 268 alin. (1) lit. c) din Codul Muncii, art. 28 și art. 208 - 211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, art. 7 alin. (2) din Legea nr. 284/2010 și art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010.

Acțiunea este **scutită de la plata taxelor de timbru**, conform art. 270 raportat la art. 266 Codul Muncii republicat.

Pârâțul **nu a depus întâmpinare**, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra și nici nu a propus probe în apărare.

Reclamantul a depus, în copie, împuternicire, adeverințe nr. 1074/29.05.2014 și nr. 1075/29.05.2014 emise de Liceul Teoretic „Teglas Gabor”.

La termenul de judecată din data de 12.01.2015 instanța a admis excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește diferențele de drepturi salariale aferente perioadei 01.01.2011 – 30.04.2011, invocată de instanță din oficiu, a respins acțiunea formulată de către reclamant în ceea ce privește aceste drepturi pentru prescripția dreptului material la acțiune, în temeiul dispozițiilor art. 268 alin. (1) lit. c) Codul muncii.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Adeverința atașată la dosar atestă faptul că reclamantul a fost angajat al unității de învățământ pârâte în perioada menționată în cerere (01.01.2011 – 12.05.2011), pe funcția didactică de profesor.

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 3/2011, soluționând recursul în interesul legii cu privire la drepturile personalului din învățământ aferente perioadei 01 octombrie 2008 – 31 decembrie 2009, a statuat că drept *“efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale ordonanțele de urgență ale Guvernului nr. 136/2008, nr. 151/2008 și nr. 1/2009, dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 221/2008, constituie terrei*

legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”.

Referitor la drepturile salariale cuvenite aceleiași categorii profesionale pentru intervalul 01 ianuarie 2010 – 31 decembrie 2010, prin Decizia nr. 11/2012, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că „în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 5 alin. (6) din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.1/2010 (...), personalul didactic din învățământ aflat în funcție la data de 31 decembrie 2009 are dreptul, începând cu data de 1 ianuarie 2010, la un salariu lunar calculat în raport cu salariul de bază din luna decembrie 2009, stabilit în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008”.

În aceeași ordine de idei, Curtea Constituțională prin Decizia nr. 877/2011, respingând ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (6) din OUG nr. 1/2010, a reținut, cu referire la Decizia nr. 3 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, că „reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2010 se va face pe coeficientii și salariul arut în plată la 31 decembrie 2009, stabilit în conformitate cu Legea nr.221/2008, și nu cu Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.41/2009”.

Concluzionând, prevederile legale cuprinse în art. 1 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008, așa cum a fost aprobată prin Legea nr. 221/2008, își produc pe deplin efectele, fără a fi avute în vedere modificările legislative operate prin ordonanțele de urgență afectate de vicii de neconstituționalitate.

Se mai reține că în Monitorul oficial nr. 877 din 28 decembrie 2010 a fost publicată Legea-cadru nr. 284 din 28 decembrie 2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, act normativ care a intrat în vigoare, conform art. 46, la data de 01.01.2011, iar începând cu data de 30.12.2010 a intrat în vigoare Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Potrivit art. 7 alin. (2) din Legea nr. 284/2010, valoarea salariilor de bază, soldelor funcțiilor de bază/salariilor funcțiilor de bază și a indemnizațiilor lunare de încadrare utilizată la reîncadrarea pe funcții a personalului în anul 2011 se stabilește prin legea privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice.

Ca urmare, la 1 ianuarie 2011 a intrat în vigoare Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, care, la art. 1 alin. (3) enunță modalitatea de calcul a drepturilor salariale. Astfel, „*quantumul brut al drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se va stabili în anul 2011 ținându-se seama de gradul sau treapta profesională, vechimea în muncă, vechimea în funcție sau, după caz, în specialitate, dobândite în condițiile legii până la 31 decembrie 2010.*” Prin urmare, reîncadrarea personalului didactic din învățământ la data de 1 ianuarie 2011 se realizează luând în calcul salariul de bază la care ar fi fost încreștat acesta la data de 31 decembrie 2010.

În continuare, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (5) din același act normativ, „în salariul de bază, indemnizația lunară de încadrare, respectiv în solda funcției de bază/salariul funcției de bază aferente lunii octombrie 2010 sunt cuprinse sporurile, indemnizațiile, care potrivit Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările ulterioare, făceau parte din salariul de bază, din indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv din solda/salariul funcției de bază, precum și sumele compensatorii cu caracter tranzitoriu, acordate potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, cu modificările ulterioare. Sporurile stabilite prin legi sau hotărâri ale Guvernului necuprinse în Legea-cadru nr. 330/2009, cu modificările ulterioare, și care au fost acordate în anul 2010 ca sume compensatorii cu caracter tranzitoriu sau, după caz, ca sporuri la data reîncadrării se introduc în salariul de bază, în indemnizația de încadrare brută lunară, respectiv în solda/salariul de funcție, fără ca prin acordarea lor să conducă la creșteri salariale, altele decât cele prevăzute de prezenta lege”.

În acest context, este evident că salariul de bază pentru anul 2011 trebuia calculat la nivelul funcției deținute potrivit grilei de salarizare valabile în luna decembrie 2010 și plătit personalului didactic din învățământ în raport cu valoarea de 400 lei a coeficientului de multiplicare 1,000, în condiții similare cu cele stabilite prin Legea nr. 330/2009 și OUG nr. 1/2010.

Începând cu data de 13 mai 2011, salarizarea personalului didactic și didactic auxiliar din învățământ, a intrat sub incidența unui nou act normativ, respectiv Legea nr. 63/2011, care introduce alte criterii de stabilire a cuantumului drepturilor bănești cuvenite acestei categorii profesionale, distincte de cele ale Legii nr. 284/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, văzând și prevederile art. 1 alin. (5) din Legea nr. 285/2010, raportat și la dispozițiile art. 330⁷ Cod proc.civ., în vigoare la data pronunțării deciziilor

anterior amintite, reluate de dispozițiile art. 517 alin. (4) ale Noului Cod de proc.civilă, potrivit cărora dezlegarea dată problemelor de drept judecate de Î.C.C.J. este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial, acțiunea în conflict individual de muncă, astfel cum a fost formulată, va fi admisă ca întemeiată în partea referitoare la pretențiile pentru care nu a intervenit prescripția dreptului material la acțiune.

Pe cale de consecință, se va obliga pârâtul la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.05.2011 și până la data de 12.05.2011. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art. 166 alin. (4) Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și dispozițiile art. 451 și urm. Cod proc. civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:**

Admite excepția prescripției dreptului material la acțiune în ceea ce privește diferențele de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, aferente perioadei 01.01.2011 – 30.04.2011, invocată de instanță din oficiu.

Respinge acțiunea formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Fodor Edit**, în contradictoriu cu pârâtul **Liceul Teoretic „Teglas Gabor”**, cu sediul în Deva, Aleea Anemonelor nr. 57A, județul Hunedoara, în ceea ce privește diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, aferente perioadei 01.01.2011 – 30.04.2011, pentru prescripția dreptului material la acțiune.

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de către **Sindicatul Învățământului Preuniversitar Județul Hunedoara**, cu sediul în municipiul Deva, str. Gheorghe Barițiu nr. 2, județul Hunedoara, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamantul **Fodor Edit**, în contradictoriu cu pârâtul **Liceul Teoretic „Teglas Gabor”**, cu sediul în Deva, Aleea Anemonelor nr. 57A, județul Hunedoara.

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamant a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, începând cu data de 01.05.2011 și până la data de 12.05.2011, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea ca neîntemeiată.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică din data de 12.01.2015.

Președinte
Buligan Mihaela Liliana

Asistent judiciar
Rista Nicoleta Eugenia

Asistent judiciar
Florea Ionela

Grefier
Resedia Diana

